

българските делегати въ града. Не мога описа възхищението, съ което бѣха приети тукъ тия делегати при влизането имъ въ залата. Щомъ се отвориха вратата на тая зала, и въводителътъ каза: българските делегати! ((Bulgarian delegates), цѣлото събрание, но буквално казвамъ цѣлото стана на кракъ. Шумъ неизказуемъ. Съ възторгъ и съ въодушевени възклицания то привѣтствувахе нѣколко минути българските делегати. На всички погледитѣ бѣха обърнати къмъ тѣхъ съчувствено. Всички искаха да ги видятъ едни по-отблизу, други по-отдалечъ и да ги поздравятъ съ разни знакове отъ радостъ. И особено се отличаваха съ своитѣ движения младитѣ ученици и ученички. Тѣ не се отличаваха само съ поздравитѣ чрѣзъ тънки викове; първитѣ отъ тѣхъ си свалѣха и дигаха нависоко шапкитѣ, други държаха въ ржцѣтъ си и махаха на лѣво и на дѣсно бѣли кръпички. Прѣдставлението захвана послѣ — прѣдставление домашно и ученическо; но прѣдметъ на общото любопитство прѣзъ цѣлото прѣдставление бѣха пакъ българските делегати, на които бѣха се дали и най-почетнитѣ мѣста. Тѣ просто бѣха смаяни отъ тоя ненадѣнъ приемъ въ този градски домъ и не знаяха какъ да отговорятъ на всички тия изявления отъ съчувствие. Едва на свършване азъ се изправихъ отъ по-високото мѣсто, дѣто бѣха ни завели, прѣдъ шумещия народъ, и трогнатъ и просълзенъ изказахъ съ нѣколко думи живата ни, неизказаната ни благодарностъ за тия чувства къмъ прѣдставителитѣ на единъ злочестъ народъ, като прѣпоръчихъ тоя народъ и за на прѣдъ на тѣхнитѣ симпатии, та дано да се избави отъ неносния турски режимъ. Думитѣ ми, недоизказани още, бѣха покрити съ възклицания и съ дигане по въздуха шапки и бѣли кръпи. Както влизането ни въ тая зала, така и излизането ни сега изъ нея бѣше, ако ми е поз-